

Het getuigenis van Siebe

De 3^e zondag van de advent noemen we de zondag van de vreugde. Vandaag ga ik een verhaal vertellen dat gaat over vreugde.

In het huis, waar Siebe woont wordt er opnieuw gelachen en plezier gemaakt. Dat is een hele poos anders geweest. Siebe had namelijk dringend een bril nodig. Hij kon de letters op het schoolbord niet goed meer lezen. Ook lezen, schrijven en rekenen ging plots veel moeilijker. Maar hoe zijn mama ook haar best deed om het nodige geld voor die bril bij elkaar te sparen, het lukte haar niet. Siebe zijn resultaten op school gingen achteruit. Hij durfde tegen zijn juffrouw niet te vertellen dat hij het bord en de teksten niet goed kon lezen. Siebe wou niet dat iemand te weten zou komen dat zijn mama geen geld had om een bril voor hem te kopen. Hij wou haar niet in een negatief daglicht stellen. Elke keer toen de juffrouw vroeg hoe het toch kwam dat zijn resultaten niet zo goed meer waren, haalde hij zijn schouders op en keek somber naar beneden. Siebe sport graag. Eén van de laatste keren was hij gefrustreerd uit de turnzaal weggelopen. Ze waren toen badminton aan het spelen. Siebe is er normaal gezien goed in, maar die dag lukte niets omdat hij het pluimpje niet meer zag komen.

Vandaag kan Siebe opnieuw lachen. Dankzij jullie bijdragen aan ons project Jube Kids, konden we voor Siebe een bril kopen. Hierdoor zijn zijn schoolresultaten opnieuw gestegen. Hij tekent en knutselt weer aan de keukentafel. Hij kijkt uit naar de volgende turnlessen, want nu ziet hij de pluimpjes wel scherp op hem afkomen.

Vandaag op deze derde adventzondag willen we als gelovigen tegen mensen als Siebe en zijn mama zeggen: houdt moed en wees niet bang. Wij staan aan jullie kant om te helpen.

Het plotse overlijden van Celio bepaalt ons ook vandaag opnieuw bij de kwetsbaarheid van het leven. Een drama als dit stelt ons allemaal sterk op de proef.

Daarom willen we willen bij elk onrecht of lijden dat mensen treft, ervoor kiezen om elkaar te troosten, te bemoedigen en niet ontmoedigd te geraken. De profeet Jesaja roept ons hiertoe op. Vat moed, zegt hij, en vreest niet, want God komt om te redden. Vertel aan iedereen wat Hij doet: Slechtzienden (als Siebe) zullen weer zien, rouwenden zullen getroost worden, lamgeslagen mensen zullen weer opstaan en moed vatten, kwetsbare kinderen zullen kansen krijgen, doodgezwegen mensen zullen opstaan en spreken, armen zullen in

hun behoeftes voorzien worden, ...

Want Ik roep Mijn kerk op om voor mensen in nood te gaan zorgen.

De roeping van Johannes de Doper was duidelijk. Hij was de bode die voor Jezus werd uitgezonden om de weg te effenen voor Zijn komst. Zijn optreden stelt onszelf in vraag. Zijn woorden zijn niet vrijblijvend: ze roepen ons op, om te gaan leven zoals God het bedoeld heeft: namelijk dat we liefdevol en rechtvaardig met elkaar omgaan en ruimte maken voor de komst van Jezus, die in de gedaante van een kind of als mens in nood naar ons toekomt.

God vraagt van ons de bereidheid om ons veilig en vertrouwde leven, onze ideeën en vooroordelen te durven loslaten. Zo worden we vrij en zijn alle obstakels en barrières weg om Hem in onze noodlijdende medemens te ontmoeten.

De woorden van de profeten en van Jezus zijn nooit vrijblijvend. Zij roepen ons op om te bouwen aan een samenleving waar iedereen deel van kan uit maken. Zij verzetten zich tegen een samenleving die alleen maar uit is op eigen profijt en voordeel. Waar alleen het recht van de sterkste geldt. Een samenleving die kil en koud is bij gebrek aan solidariteit en zorg voor elkaar.

Je kunt niet zeggen dat je de Heer liefhebt en tegelijkertijd onverschillig zijn of blijven voor het lot van onze medemensen.

Vandaag willen we het werk van Welzijnszorg onder jullie aandacht brengen. Welzijnszorg viert in deze periode zijn vijftigste verjaardag. We willen als Kerkgemeenschap samen met hen de strijd tegen armoede opnemen.

Want het klopt doorgaans niet dat mensen in armoede met wat goede wil op eigen kracht uit de armoede kunnen klimmen. Welzijnszorg heeft een duidelijke visie op hoe we die strijd moeten voeren. Er is een structurele aanpak nodig, tot en met een rechtvaardigere verdeling van de rijkdom en de middelen.

We willen als kerkgemeenschap samenwerken met Welzijnszorg en met andere armoedeorganisaties die streven naar een meer menselijke en rechtvaardige samenleving. We willen dat doen met de inzet van iedereen, zoals we afgelopen weken gedaan hebben met de inzamelactie rond Sint-Maarten. We hebben onze kledij, onze lakens en dekens gedeeld met mensen die er nood aan hebben. Jullie inzet en bijdrage aan deze actie was gewoonweg fantastisch.

De Vlaamse psychiater Dirk de Wachter verwoordt het als volgt. Een ander gelukkig maken, is de zin van ons leven. Is dat niet een mooie omschrijving van wat christenen naastenliefde noemen? Een ander gelukkig maken. Individueel en collectief als gelovigen mogen wij bijdragen aan het geluk van andere mensen. Heel bijzonder aan de armen en kwetsbaren in ons land.

Uit naam van alle kwetsbare mensen die we in het voorbije jaar geholpen hebben, wil ik jullie oprecht danken voor uw gebed, uw bijdrage en uw solidariteit.